

תאיר רגב
נאום "עצרת אימהות", 12.7.07

ערב טוב, שמי תאיר רגב אשתו של עופר - אח של אלדד, ואמא לשלוש בנות.

אלדד,

מקיץ 2006 עד קיץ 2007 עברה שנה. שנה של חידושים. איתן נולד לבני אחיך, איל התחתן עם יעל והלל נולדה לעופר ולי. שנה מלאת שמחות שנה אימה. שנה של עננה עכורה בלא פיסת מידע, ללא סימן חיים ממך. שנה שאתה כה קרוב, בליבנו במחשבותינו, יחד איתנו בשמחותינו, אך בה בעת גם כה רחוק, בלתי מושג, לא נגיש לחיבוק אמיץ וליטוף מנחם. שנה בה המדינה מלקקת פצעים, מחפשת אחראיים באין אחריות, מחפשת תשובות ויש רק שאלות. אתה, שאחריות ונתינה הן תכונותיך המובהקות זקוק עכשיו להתגלותן אצל אחרים. שנה אחרי הגיע הזמן ליותר מעשים ופחות דיבורים. הגיע הזמן למימוש אחריותה וחובתה של המדינה לך, אלדד, ולחבריך, אודי וגלעד.

אתם שנעניתם לקריאתה ללא היסוס, ללא מחשבה שנייה, כל תעצומות הגוף והנפש, מצפים עכשיו ממעמקי בור השבי שתממש את חלקה בברית הקדושה, הלא כתובה, בין לוחמיה, מגינה ובינה.

אני קוראת מכאן לראש הממשלה, אהוד אולמרט ולשר הביטחון אהוד ברק, עשו את המוטל עליכם. מלאו את חובתכם המוסרית לאלדד אודי וגלעד. העמידו לשם כך את כל משאביה של המדינה והחזירו אותם הביתה.

אמת, יש גם צד שני. לכן אקרא גם לך **חאסן נאסראללה**: מי שרוממות האל בגרונו חייב גם שיהיה אלוקים בליבו. ומי שאלוקים בליבו אינו מונע זה שנה תמימה כל סימן חיים, כל מידע שיעיד על מצבם, על היחס הניתן לבנינו המוחזקים על ידיך.

ההתקפה על כוח צה"ל ב-12 ביולי אשתקד, נועדה לדברך להביא לשחרור בני עמך הכלואים בישראל. אם כך הדבר, מדוע אינך מנהל משא ומתן רציני, ענייני ומהיר, למען יוכלו גם אימהות לבנוניות להתאחד עם בניהן?

בשנה האחרונה, לצד חסרונו של אלדד, הודגש ביתר שאת גם חסרונו של אמו, טובה ז"ל. טובה, שהייתה עמוד האש של המשפחה, מנהיגה ומאירה את הדרך, נפטרה לפני תשע שנים ממחלת הסרטן ואיננה כאן איתנו לחזק ולעודד, להנהיג ולצעוק, לעמוד כאן לצידן של מיקי ואביבה. לא זכיתי להכירך טובה. מעולם לא ביקשתי ממך דבר. היום אבקש. גשי אל כיסא הכבוד, הזכירי זכויותיך הרבות, הידמי בעניו כרחל, רחל אימנו, המבכה על בניה. הזכירי לו הבטחתו לה. **"מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה כי יש שכר לפעולתך, נאום ה' ושבו מארץ אויב ויש תקווה לאחריתך, נאום ה', ושבו בנים לגבולם".**